

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	160 Lei
Pe jumătate de an	80 "
Pe un pătrar de an	40 "
Un număr	3 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

Curente primejdioase

De: Iosif Câmpianu, preot

Cu ocaziunea întregirii neamului nostru s'au adus bisericii și școlii românești din partea bărbaților de stat elogi peste elogi, recunoscându-li-se meritul, că numai ele 'au știut să apere poporul românesc dela perire în nenumăratele primejdii prin care au trecut în cursul veacurilor. A fost aceasta o satisfacție oarecare pentru apostolatul îndeplinit cu conștiință; preoții și învățătorii considerau această recunoștință ca o răsplată sinceră și binemeritată, care îi îmbărbăta și pentru viitor. Dar ce amăgire! Aceiași bărbați de stat, de pe acăror buze s'au auzit cuvintele de laudă aduse bisericii și școlii din trecut, încearcă acum, cu ocaziunea organizării noului stat, să despartă pe viitor aceste două instituțiuni sociale în activitatea lor educativă sub diferite pretexte. Acestea e bine să le atragem atențiunea asupra cuvintelor lui Cicerone: „Viedant consules, ne quid respublica detrimenti capiat”. (Cicerone pro Milone XXVI. 70 s. c.) adecă: Consulii (bărbații de stat) să bage de seama ca nu cumva statul să sufere dauna!

E vorba de chestiunea educațiunii religioase a tinerimei.

Un pedagog modern, fost legislator, a aflat de bine să se pronunțe, că învățăturile abstracte ale religiunii sunt pentru mintea cea fragedă a copilului un ce prea obositor, pe cari el nepricepându-le i-se pare a fi și inutile. El, ca pedagog zice, că *rugăciunea*, de exemplu, pe care încă mama se trudește a o vârî copilului în cap, este un lucru impus, forțat, lipsindu-i primul element, spontaneitatea, și ca atare duce la ipocrizie.

Acestea ni-le spune el ca pedagog modern. Să vedem însă ce practică el ca *pedagog-tată*. Căci dacă e pedepplin convins despre adevărul propozițiunii sale de mai sus, atunci el ar tre-

bui să oprească pe soția sa de a mai obosi copilul lor cu impunerea de a saluta pe tata, când pleacă de acasă, sau când vine acasă. Acest salut este un act de respect al copilului față de părinții lui, pe care el însă în frageda-i etate, tot așa nu-l înțelege cum n'ar înțelege nici semnul sfinteii cruci, ce i-ar impune mămă-sa să'l facă înainte de a se culca. Acest salut la plecare de acasă și la sosire acasă încă este un lucru impus copilului, e forțat, lipsindu-i primul element, spontaneitatea și ca atare duce la ipocrizie.

Dar tot pedagogul ne va răspunde, că copilul trebuie să învețe din frageda lui etate să dea respectul cuvenit părintelui său, altmintrelea crescând fără acest respect, când va deveni mare, va trebui să-l deplângă ca pe un pierdut.

Dacă este așa și obligă pe copii lor să facă astfel de acte de respect față de tatăl lor pământesc; cu ce fel de aroganță vin atunci să împiedice copii de școală ca să aducă și ei zilnic același salut de respect *Tatălui ceresc* prin rugăciunea ce ar învăța în frageda lor copilărie?

Pedagogul modern, când cere ca rugăciunea să o învețe tineretul atunci, când mintea lui va fi mai luminată, adecă, când va fi mai cult, mai învățat, ca să poată cuprinde învățăturile abstracte ale religiei, dă dovadă, că nu cunoaște *ce e rugăciunea și care e valoarea rugăciunii creștine*.

Puterea și valoarea rugăciunii nu depinde numai de inteligența celui ce se roagă, căci atunci cel mai inteligent, cel mai învățat ar avea mai mari merite înaintea lui Dumnezeu ca de exemplu ignorantul, lucrătorul, analfabetul etc. oricât de animat ar fi aceasta în aceiași credință. Puterea rugăciunii provine dintr'o virtute misterioasă, pe care teologii o numesc *grația divină*.

Dar să ne explicăm tot cu un exemplu luat din sinul familiei. Un copil strânge în mâna sa o monedă de aur, un galbin. El, în naivitatea sa crede, că are în mână un ban. Când se duce

însă să-l schimbe atunci vede, că n'a avut un ban, ci sute de bani, o mulțime de bani.

Tot așa e și cu rugăciunea înaintea lui Dumnezeu; ea poate fi pronunțată chiar greșit de gura copilului sau analfabetului, va fi însă prețuită după adevărata ei valoare de către *Tatăl ceresc!* Insuș Mântuitorul nostru Isus Cristos zice: „*Lăsați copii și nu-i opriți să vină la mine, căci împărăția cerurilor este a unora ca aceștia*” (Matei c. XIX. v. 14).

Cine este numai încâtva instruit în chestiuni de credință știe, că rugăciunea nu e numai o cerere ce se adresează lui Dumnezeu, ci ea este o împlinire a datorinței, ce o are creatura față de Creatorul.

Această datorință se îndeplinește cu acte de adorațiune, de dorințe, de laudă, de mulțumire către Încătorul a toate din lume. Și când copilașul pronunță o rugăciune, el își îndeplinește datorința ce a impus-o Creatorul făpturii sale și ca *supus* și ca *fiu*.

Iar dacă vor fi pedagogi și de aceia, cari vor zice că:

Noi nu credem nici în Dumnezeu, nici în puterea rugăciunii, atunci acestora le vom răspunde deschis:

Cu aceiaș libertate, care vă dă vouă dreptul să vă afirmați opinia voastră ateie, trebuie să ne concedați și noauă dreptul de a afirma și a declara opinia noastră de credincioși, cu atât mai mult, căci opinia noastră nu e numai o *opiniune simplă* ca a voastră, ci este un adevăr, pe care însuși voi l-ați confirmat, când ați recunoscut în unanimitate, că biserica și școala a fost aceia, care a păzit neamul românesc de n'au perit în cursul veacurilor, în mijlocul primejdiilor cărora a fost expus.

Căci în caz contrar faceți ce zice Ovidiu: „*Video meliora, proboque, deteriora sequor*” (Metam. VII 20). adică: *Văd binele, îl aprob și totuș fac răul.*

Problema educației religioase-morale în liceu.

• (Continuare).

Trecând la *programa* învățământului religios-moral în liceu, observ c'am avut în vedere noua programă analitică, promulgată prin Înaltul Decret Regal Nr. 2743 din 3 Noembrie 1928, ce se va pune în aplicare începând cu anul școlar 1929—30, dacă..... — Doamne ferește — nu se va întocmi până atunci alta.

Spre a putea trata chestiunea programei învățământului religios în liceu să vedem mai

întâiu care este scopul religiunii în școlile noastre secundare precum și materia religiunii (cu isvoarele ei).

În ce privește scopul, acesta-i dublu:

Unul principal general: *formarea caracterului religios-moral*, despre care am vorbit în prima parte a lucrării de față, și altul secundar-particular: să formeze *creștini luminați și devotați bisericii noastre ortodoxe naționale*.

Zicem caractere religioase-morale fiindcă după cum am văzut în capitoul morala laică și cea religioasă, nu poate să existe timp mai îndelungat morală adevărată fără religiune, întrucât numai conștiința despre un Dumnezeu Pronietorul și Răsplătitorul o poate susține.

Prin caracter religios-moral înțelegem o voință constantă și consecventă în a face bine. Religioși-morali, spuneam, sunt oamenii cari *a) cunosc* învățăturile creștine, *b) sunt convinși* de adevărul și bunătatea lor și *c) trăesc* în conformitate cu ele.

Scopul primar al religiunii în școlile secundare nu poate fi acela de-a forma *teologi*, ci *buni creștini* cari să traducă în fapte principiile religioase-morale ale creștinismului.

Cât despre scopul secundar al religiunii, amintim aici că biserica noastră ortodox-română, fără a se abate dela învățătura fundamentală a bisericii ortodoxe răsăritene în general, își are *practica sa* religioasă-morală *particulară* ce este sinteza unei agitate vieți bisericești naționale datorită împrejurărilor istorice speciale în care am trăit ca popor. Specificul acestei practici se manifestă în limbă, cântare, ceremonii, artă bisericească și așezăminte particulare, deosebite de-a celorlalte popoare ortodoxe, care toate-l fac pe român să țină la ele ca la „legea noastră românească”. Practica, cultul și într'o foarte mică măsură, chiar credința noastră ortodoxă a primit în decursul vremurilor un *colorit național* ce nu se poate nega.

De aceea scopul secundar-particular al religiunii în școlile *noastre* secundare va trebui să fie și acela de-a face pe elevi să *știe* cum s'a dezvoltat biserica noastră și așezămintele ei precum și să formeze creștini buni, *devotați* bisericii noastre ortodox-române.

Materia religiunii trebuie să fie de așa natură, încât să corespundă scopului acestuia, arătat mai sus. Potrivit cerințelor întâia și a treia, din scopul religiunii, relativ la cunoașterea și aplicarea în viață a principiilor, deosebim o *materie istorică* (din care apoi se extrag cunoștințele religioase-morale și bisericești ce constituiesc materia abstractă) și o *materie practică* a învățământului religios.

Cerința a doua din scopul religiei ce se referă la *convingerea* religioasă, se realizează prin *metoda* de propunere a religiei, despre care va fi vorba ulterior.

Isvoarele tuturor cunoștințelor noastre se reduc la trei: natura, viața omenească și descoperirea divină. Toate trei oferă materie pentru religie.

Înșuși Mântuitorul a recurs la natură când a vrut să arate învățăcelor săi, că Dumnezeu poartă grijă de lume „Căutați la păsările cerului.... priviți crinii câmpului...”

Din viața omenească nu se poate considera ca izvor de cunoștințe pentru religie decât numai lucrările religioase-morale ale omenirii. Aceste lucrări pot fi privite *direct* — când se căvârșesc în familie, în societate, în biserică — și pot fi reprezentate, *indirect*, elevilor, prin istorisiri.

Dacă toate cele trei isvoare ale cunoștințelor noastre pot servi ca materie pentru religie, *materie de învățământ* religios nu oferă nici natura, nici lucrările religioase-morale *direct intuitive* ale oamenilor, ci numai lucrările religioase-morale *istorice*, adică cele pe care le povestim, le istorisim elevilor luate din istoria Biblică a Vechiului și Noului Testament și din Istoria (viața) bisericească (pot fi însă și inventate de imaginație) precum și din revelațiune.

Iată ce scrie în această privință cunoscutul catehet Dl Dr. P. Barbu, din ale cărui opere catihetice de necontestată valoare am mai citat și în altă parte și în prelegerile căruia, atât de sistematice și de pedagogice își au izvorul multe din ideile exprimate aici: precum natura, așa și *lucrările religioase-morale privite direct* sunt numai ajutoare ale învățământului religios și nici decât materie de învățământ a Religiei — într'alte și din cauza că din aceste isvoare de cunoștințe nu putem scoate toate cunoștințele și învățăturile bisericești, cari sunt temelii caracterului religios-moral — de aceea trebuie să recurgem în învățământ — la *lucrări religioase-morale istorice*, fie ele fictive, cum sunt istorioarele religioase-morale și parabolele, fie adevărate. Lucrări de acestea și per excelentiam potrivite scopului nostru aflăm cu prisosință în Biblie și în viața bisericii, cari cuprind tot odată și *descoperirea divină* la care de nenumărate ori se provoacă și Domnul nostru Iisus Christos“.

Conform cerinței a treia din scopul religiei — ca elevii să trăiască potrivit cu învățăturile bisericii —, nu e de ajuns ca educatorul să încarce memoria copiilor cu învățăturile creștinești și să le arate adevărul și bunătatea lor, ci trebuie să-i deprindă cu *practicarea* în viață a

cunoștințelor câștigate: „Elevii să nu fie simpli privitori și judecători ai faptelor altora, ci înșiși să se roage să meargă la biserică, să se împărtășească cu sfințele taine, să-și exerciteze drepturile și să-și împlinească datorințele de creștini adevărați și de membri ai bisericii și ai societății de o parte, de altă parte să se rețină dela tot ce este contrar religiozității și moralității. Acestor manifestări, la cari toate învățăturile îndeamnă pe elevi, trebuie să le dăm anumite *forme*, după cari să se execute acelea în spiritul bisericii noastre strămoșești și amăsurat ritului, obiceiurilor și datinelor acestei biserici străbune“.

Toate aceste forme constituiesc *materia practică* a învățământului religios. Acestei materii îi aparțin „*orice faptă bună, și în special participarea activă la viața bisericească în nenumăratele ei manifestări*“.

(Urmează).

Dalcovici D.
cand. de preot

Inmormântarea preotului Ioan Bogoieviciu.

Duminecă, 8 Septembrie, ziua nașterii Născătoare de Dumnezeu a fost o zi de jale adâncă pentru fruntașa comună Teregova. Niciodată nu mi-s'a părut mai sguduitoare știrea morții cuiva, ca vestea despre moartea părintelui Ioan Bogoieviciu. Cu sufletul întristat mergeam să-l vedem pentru ultima oară. Ajuns în comuna păstoririi sale dedeparte încă glasul jalnic al clopotelor ne vestea că un ostaș credincios din via Domnului a dispărut pentru totdeauna.

Voința Atotputernicului l-a chemat, din viață la veșnicul repaos, în curțile aleșilor Săi. În biserică înțesată unde era depus corpul defunctului, lumea plângea. Plângeau bătrânii ca și copiii pe bunul lor părinte sufletesc. Nemișcat în sicriul lui parecă judecă ceva părintele Bogoieviciu ducând cu el taina hărniciei sale fără seamăn, pentru că părintele Ioan n'a fost un ostaș de rând ci a fost ostașul priceput care în multele lui ostenele și-a jertfit propria sa ființă — după pilda Mântuitorului — pentru a vedea triumfând binele și idealul. — A fost cu un cuvânt luptătorul în înțelesul adevărat al Scripturii — după cuvintele sfântului Apostol Pavel „Socotiți dreptăcia cum cu pază să umblați, nu ca niște neînțelepți ci ca cei înțelepți răscumpărând vremea, că zilele rele sunt“ (Efeseni 5, 16).

Din nimic el a clădit ceva. Un atare sprijinitor și sfătuitor rar găsim în vremurile noastre. Spirit creator și regenerador cu înflăcărarea idealistului a adus multe îndreptări de bine în

satul în care a păstorit 45 de ani. Multe a îndeplinit dar mai multe au rămas căci acum zace nemișcat fără glas și fără suflare acoperit de flori tomnatice cu crucea 'n mâna dreaptă gata par'că de binecuvântare.

Fumul de tămâie se urcă până în înălțimi și plânsetele înăbușite ale bătrânei preotese văduve cad ca grele pietri pe sufletele noastre în timp ce glasurile cucernicilor preoți anunță cerului durerea noastră crudă. L-au prohodit, octogenarul protoiereu Andrei Ghidiu asistat de zece preoți, Constantin Dure adm. protopopesc al Orșovei, prof. Filip Pop, preoții: Pantelimon Domil, Simeon Răsvan, Vasile Usonescu, Nicolae Goanță, Vasile Paica, Nicolae Văleanu, Ilie Sârbu și Dimitrie Stoichescu, unii colegi de școală ori prieteni, alții cunoscuți și admiratori. Popor mult, autorități precum și cei veniți de prin alte părți formau falanga nesfârșită, ca dovadă a respectului deosebit de care s'a bucurat acest venerat preot bătrân. Intre aceștia am remarcat pe prof. Gheorghe Noaghea, preotul Arsenie Golumba, directorul „Băncii Poporale“ Izidor Tătariu etc. etc....

În biserică l-a parentat comparohul Dimitrie Stoichescu, care deabia își stăpânea lacrimile. Sicriul cu corpul neînsuflețit a fost depus spre vecinică odihnă în mausoleul terminat cu câteva zile mai 'nainte, în grădina casei sale pe un dâmb de unde vezi tot satul și până departe în zări. Aci au vorbit avocatul Traian Constantinovici în numele organizației național-tărăniste și Dr. Antoniu Marchescu în numele Comunității de avere. Era spre seară când cortegiul ajunsese sus. Câteva clipe și corpul părintelui Bogoievici nu va mai fi văzut niciodată nici de cei ce l-au cunoscut nici de cei ce l-au iubit.

Și anii vor trece.....! Purtați de necazurile vieții toți ne vom răspândi în zările îndepărtate iar tu părinte venerabil vei dormi deapururi liniștit sub lespeda ultimelor tale nizuințe.

În juru-ți frunza merilor cu roadă multă va cânta în adierea ei cântecul neprihănitei tale vieți. În fiecare primăvară ei vor înmuguri din nou dar tu vei dormi deapururi. Și cândva în timpuri ce vor să vie bătrâna preoteasă, copii ca și nepoții tăi dragi, în haine cernite cu multă jale în suflet vor sui potecuța printre răzoare până la mormântul tău scump, ca să depună aci o lacrimă din prisosul durerii lor.

Dar vremea își toarce firul ei și cine știe târziu cândva de va mai fi cineva să-și mai reamintească că aci în mijlocul grădinilor cu merii în roadă într'o zi timpurie de toamnă pământul a înghițit pe vremuri pe bunicul cu înfățișarea majestuoasă de prooroc.

Și totuși încă multă vreme sufletul tău va rămâne pentru noi o carte mare deschisă în care vom putea citi scris cu litere de aur, bunătaea creștinească, cinstea și dragostea, virtuți cari ți-au împodobit sufletul tău cu adevărat creștinesc....

Dimitrie Anuțolu
cand. de preot.

Biseriцуța din satul copilăriei mele.

Meditație de preotul Sinesiu Bistreanu.
(Continuare)

V'am descoperit pe scurt ce înseamnă o biserică și voi s'o recunoașteți că e o mare și neprețuită comoară aceasta.

Știți și aceea, că în biserică se păstrează sfânta cuminicătură, aci locuește Dumnezeu și Mântuitorul nostru, aci nimerim altariul cu sfânta masă unde se aduce în dumineci și serbători jertfa închipuită, carea odinioară ne-o oferise El aievea pe dealul Golgota; iar aci stătea cu capul răzimat pe piept, cu inima străpunsă de sulița ostașului, și.... totuși se ruga Părintelui ceresc pentru întreaga omenire; tot aci prin sfântă împărtășenie convine, se'n-tâlnește cu noi spre a se oferi drept amanet al vieții vecinice; aci e locul unde se îndeplinește adevărata pocăință, unde ni se îmbie milă și iertare; aci se nevoește preotul a da fiecărui creștin îndemn de mântuire, de cinste și bunarânduială prin cuvântările sale; iar de mă vor nepăstui grele încercări, va să câștig la inima lui Christos mângăiere și întărire; aci mai încerc a lăpăda grijele acestei vieți sătulă de patimi și la fine am să-i descoper Mântuitorului bucuria ce m'a cucerit ori nenorocirea ce mi s'a sorocit și aci se dă prilej spre ultimul refugiu, aci aflu patria mea dorită când vr'odată ajung în starea de a nu mai posede altceva în această lume.

Deci să ne iubim biserica din satul nostru și să o avem dragă ca și casa părintească, care este cel mai prielnic și plăcut loc în lume. S'o cercetăm în dumineci și serbători; căci clopotele ei ne cheamă.

Venise în satul D.... cândva un negustor și își deschise acolo o băcănie. Din ce parte de lume era, n'am aflat; dar mă îmbucurase împrejurarea, că preotul locului îmi spunea că acest negustor atât el cât și ceilalți casnici ai lui cercetează regulat sfânta biserică, iar la zile mari se împărtășesc; de aceea darul dumnezeesc nu i-a lipsit că a agonisit avere frumoasă și pentru onestitatea sa în câteva rânduri a fost ales de primar al comunei. Sporia în avere că

era om cinstit, bisericos și cruțător și se îngrija să-și crească copiii în înțeles creștinesc.

De ne lenevim și nu cercetăm biserica, tot noi tragem scurta; deci să mergem la biserică și va să fim siguri de binecuvântarea dumnezească și lumea ni se va înfățișa ca o înaintă vestitoare cerească și avem nădejdia de a deveni părtași împărăției vecinice.

S'au strecurat șasăzeci de ani de când n'am mai văzut bisericuța din satul copilăriei mele, și nici n'am s'o mai revăd; căci avea cusurul că era prea mică și neîndestulitoare față de numeroșii creștini; iar — dintele vremii rozându-i încheieturile ei — sunt preste douăzeci de ani — credincioșii acelei comune într'o zi de primăvară au demolat-o și cu însemnate jertfe și înălțătoare însuflețire și multă dragoste și-au edificat o altă biserică, solidă și spațioasă.

(Urmează)

Omul după ale lui neputințe și după lucrările aceloră socotindul

Cap. I.

Deșertăciunea.

Nestatornicia e în inima omului puternică; necumpătarea o întoarce în toate părțile; slăbiciunea cugetului îi scutură cea mai mare parte și frica strigă: iată eu sânt între aceste mai mare, deșertăciunea pre toate le întrece. Așa dară nu te vaeta asupra greutăților stărei omenești, ci mai vartos rade de nebuniile acelea. În mâinile omului supus deșertăciunii, este viața ca umbra unui vis. Care caracter e mai laudat, decât caracterul a unui viteaz, însă ce e alta, fără numai o vecinică slăbiciune a acesteia? Lumea e nestatornică și nemulțemitoare; pentru-ce dară să se bage un înțelept pentru cei nebuni în primejdie? Omul cel ce amănătează prilejurile cele de acuma, cum să se poarte când va fi mai mare bine ale întrebuița; acela până alții îi mănăcă pânea se hrănește cu vântul. Poartate după cum îți aduce starea ta cea de acuma și întru mai mare stare nu vei fi de rușine?

Ce orbește ochii, și ce ascunde inima omului de cătră sine singur; au nu deșertăciunea? Căci dacă tu singur nu te vezi, te cunosc alții. Precum e tulipanul floare frumoasă, fără miros și fără nici un folos; așa e și omul carele fără nici un merit se ridică în vreo treaptă înaltă. Inima omului deșert, când i-se împare că e mai veselă, atuncea e fără de pace. Scârba lui nu poate să lăcuiască cu oasele lui împreună: groapa nu e destul de afundă, ca să le acopere. Gândurile lui se răsfră preste viața lui; el și după ce se va muta din lumea aceasta, caută ca alții să-l laude; însă cel ce îi făgăduiește, îl înșală. Precum e bărbatul, carele își legătuște muierea, ca după moartea lui să rămână văduvă, pentru ca să nu-i smintească sufletul; așa e și acel carele nadăjduiește cum că lauda o va auzi și inima lui în sicriu se va bucura. Fă bine până trăiești, și nu băga în seamă ce vorbesc alții. Sârgueștete ați agonisi laudă și se vor bucura următorii tăi de tine bine înțelegând. Precum e

fluturul cel ce nu-și vede fața; precum e Iasminul cel ce nu-și simte mirosul; așa e și omul, carele în haine de mare preți se înbracă și pre alți oameni îndeamnă, ca la el să caute. Ce folos, zice, am eu dela haina mea cea cu aur cusută, ce folos dela masa mea cea cu multe mâncări dulci împodobită, dacă nimeni nu caută la dânsule? Nici lumea de dânsule nu știe? Dă haina ta celui gol și mâncările tale le împarte celor flămânzi, apoi vei fi laudat și vei simți, cumcă ești vrednic de laudă. De ce te lingușești fiește căru om cu vorbe deșerte, care nimica nu însemnează? Au nuți este cunoscut, cum că, când el unele ca acele fie le întoarce, întru nimica le socotești? El știe, cum că nuți dă povață a minți; mai știe și aceasta, cum că pentru aceea îi vei mulțumi. Vorbește drept, și vor fi vorbele tale de mare folos. Omul plin de deșertăciune, bucuros de sine însuși vorbește; însă nu vede, nici nu cunoaște cum că vorbele lui sânt neplăcute. Dacă au făcut vre'un lucru vrednic de laudă, sau de are ceva la sine de mirare e bucuros a trâmbița și foarte se mândrește; când aude pe alții de acele ale lui lucruri povestind. Pofa unui om ca acel e luiși contrară. Oamenii nu zic, iată el a făcut aceasta sau aceea, sau iată alui sânt acestea, ci zic: ia caută, cum s'a gânfat de mândrie. Inima omului nu poate cu una oară multe lucruri ale băga în seamă.

Cela ce își îndreaptă sufletul după nălucirea cea din afară a lucrurilor, însuși lucrul îl pierde. El aleargă după beșici de apă, care zburând prin aer se sparg, iară nu simte, cum că tocmai întru aceiași vreme calcă cu picioarele toate cele ce iar putea agonisi cinste.

Cap. II.

Nestatornicia.

Firea te îndeamnă spre nestatornicie, o omule, deci priveghează totdeauna în coantră ai sta. — Încă din pântecule maicei tale ești schimbătoriu și slab la inimă. Tu ai moștenit dela părintele tău nestatornicia: deci cum poți să fi statornic? Cei ce țiau dat după fire trup, cu slăbiciune pre acel lau temeiat, iară cel ce țiau dat suflet, cu îndrăznirea teau întrarmat; întrebuițiaz-o dară bine, și vei fi înțelept și norocos. Cel ce face bine să se ferească, ca să nu se laude, căci rar vine din a lui singură voie. Au nu vine aceea din povața cea din afară? Au nu din neadeverință au izvorât, sau fără nădăire sau pricinuit, sau dela alt ceva atârna? Așa dară acestora și nenădăirei se cuvine lauda. În vremea cugetului lucrurilor tale păzeștete de rea încheiere, și întru împlinirea aceloră păzeștete de nestatornicie, deci doauă mari greșele firești vei birui. Ce poate câștiga minții tale mai mare rușine, de cum lucruri unora altora protivnice a face? Ce poate dară dumeri pofa aceloră mai bine, decât statornicia cugetului. Cel nestatornic simte că se schimbă și nu simte pentru ce; el vede, cum că de sine singur fuge, mai nu știe cum. Fie neclătit întru tot ce e drept deci vei avea la toți oamenii credință. Pune tuturor lucrurilor tale neclătite temeiuri și te nevoiește ca totdeauna drept să poți lucra. Învață mai nainte a cunoaște, cum-că temeiurile tale sânt adevărate, și după aceea rămâni neclătit pre cărarea aceloră și așa patimile tale nu te vor stăpâni și statornicia și bunul cel ce ai fil va păzi, și nenorocirea depărte va fugi: frica și nevoia în casa ta nu va intra. Nu mindui (gândi) de alții vreun rău, până ce nu vei vedea, și de ai văzut, nu uita. Cum pot fi bune lucrurile acelu, carele nu are creștere bună, nimica nu poate fi drept ce nu iese din minte. Cel nestatornic nu are pace întru sufletul său, și cei ce se însoțesc cu el, nu pot fi în pace. Viața lui nu e totdeauna asemene: lucrurile lui sânt nerânduite: sufletul

lui se schimbă ca norii. Astăzi te iubește și mâne te urește și singur nu știe pentru-ce teau iubit și pentru ce teau urât. Astăzi e ca un tiran, și mâne mai aplecat decât sluga ta: și pentru-ce? — Cel ce îndrăznește fără nevoi, acela se face ma mic decât o slugă, cărui nu-i lipsește supunerea. Astăzi cheltuiește prea mult, și mâne nici o bucată de pâne cu toată inima lui nu vrea să o mănânce. Cine poate zice, cum-că hamelionul e negru, carele într-o clipă de ochi își schimbă fața în vedere. Cine poate zice, că cel nestătornic poate fi vesel, când cea mai de aproape suflare spre suspinare o întrebuițiază. — Ce e viața unui om ca cel alt ceva, fără numai un vis. Dimineața se scoală norocos: iară la amiază-zi e la locul cel de pierdere; în ceasul acesta e ca un Dumnezeu, în celalt e mai mic decât un vierme; într'o clipă de ochi râde, și în celaltă plânge: acumă vrea ceva, și nu cu mult după aceea nu vrea; iară întraltă vreme singur nu știe vreava sau ba. — La unul ca acelu nici pacea nici durerea nu sau întemeiat, el nici nu sau mai mărit, nici nu sau mai micșorat: el nu are cauză nici a râde nici a plânge și pentru aceea nici una, la el nu ține îndelungată vreme. Norocul celui nestătornic e ca o poiată zidită pre arină (năsip); suflarea vânturilor îi răspândește temeiurile; deci nu-i mirare dacă cade; însă care este acea înaltă podoapă; care își îndreaptă a sa asemenea și necurmata curgere? A căruia picioare sânt pre pământ, iară capul e deasupra norilor. Pre fruntea aceluia lucește împărăteasca mărire; întru clătirea picioarelor lui se vede o fință întreagă; iară în inima lui lăcuiește pacea. Lui se întâmplă multe primejdii, însă el nu le bagă toate în seamă. Ceriul și pământul stau înaintea pașilor lui împotriva, însă el își ține calea. Munții se apleacă înaintea lui, și apa mării se scură supt picioarele lui. Tigru în zadar ese lui în cale și pietecel protivnicului leopard nu le socotește. El trece prin multe legeoane, și cu mâna sa frica morții dela sine o desparte. Vânturi mari și cumplite îi suflă în spate, și nu sânt puternice al clăti; tuncul înzădar pocnește deasupra capului lui și fulgerul îi este spre slujbă, razele sale feței lui ale arăta. Numele lui e rezolut el vine dela marginile pământului, vede fericirea de departe, și află biserica ei preste hotarele lui Dumnezeu. El se suie la dânsa sus, întră întrânsa, acolo rămâne în veac. Întăreșteți inima, o omule! întru cele ce este drept, și fi încredințat, cum că cea mai mare laudă întru acea se cuprind neschimbat a fi.

(Va urma).

Iulian Bălăngianu

ȘTIRI

Absolvenții clasei a patra dela școalele civile — în senzul ordinului ministerial Nr. 117683/1929 — pot depune examen de admitere în clasa a patra de liceu, trecând un examen de diferență la limba latină.

Mamă decorată. În Franța de curând a fost decorată o mamă care a născut 18 copii, dintre cari 17 trăesc și astăzi. Ea a primit decorația „Legiunea de onoare“.

Congresul preoțimei amănat. Din Arad ne vine știrea, că congresul „Asociației Clerului ortodox român“ care era anunțat să se țină anul acesta în zilele de 15—17 l. c. în Arad, a fost amănat pentru altă dată.

Afirmările unui episcop ungar reformat.

Episcopul ungar reformat Baltazar, la un recent congres regional bisericesc, la Miskolc, în plin congres a înfierat regimul din Ungaria zicând, că „pe lângă statul papal, singurul stat reacționar din lume este Ungaria; unicul stat unde se menține învechitul clericalism medieval și feudalismul, cari degradează poporul maghiar, împiedecând desvoltarea lui politică, economică și culturală“. Cuvintele episcopului — cunoscut de altfel ca propagator iredentist — au produs multă indignare în capitala tigrilor.

Societatea Națiunilor din Geneva omagiază

pe Dl ministru Nicolae Titulescu. La cea dintâiu ședință a noului consiliu al Societății Națiunilor, care s'a ținut zilele acestea — delegații statului american Peru și al României au eșit din reprezentanța consiliului și — amăsurat regulamentul de funcționare al Consiliului — au intrat alte state, respective reprezentanții acelora. Cu acest prilej, președintele consiliului a ținut să aducă atât omagiile sale cât și ale întregului consiliu D-lui Titulescu delegatul României, care cu vastele sale cunoștințe juridice și cu resursele mari ale talentului său nu va înceta să stea în serviciul Societății Națiunilor. Înregistrăm aceasta ca pe un omagiu adus României întregi!

Scrisori către plugari.

Dl Ion Mihalache, ministru de domenii a adresat plugarilor români cinci scrisori, în care se cuprind îndemnuri și instrucțiuni pentru cultivarea rațională a pământelor.

„Asociația Invățătorilor Bănățeni“ va ține adunarea generală ordinară din acest an în zilele de 29 și 30 Septembrie în frunțașă localitate Buziaș.

Fapte demne de imitat. Candidații de preoție Titu Crișciu, Romolus Pop și Nicolae Sintescu au dăruit pe seama capelei dela închisoarea centrală din loc un kg. de lumini, iar Iosif Neagrău o lumină, toate de ciară curată.

Bunul Dumnezeu să-i învrednicească a aduce și alte jertfe frumoase pe sfântul altar al bisericii noastre și să le lumineze calea în nobila carieră ce și-au ales. Spiritulul închisorii.

BIBLIOGRAFIE

„Omenirea în fața crucii“ este titlul unei atrăgătoare broșuri a P. C. Arhimandrit *Polycarp Morușca*. Cuprinde unele observări și meditații creștinești potrivite din săptămâna Patimilor. Editura mănăstirii Hodoș-Bodrog.

„Apărarea orașelor“ lucrarea Maiorului Șiraevo Mihail și a căpitanului Cristescu Gheorghe cuprinde instrucții de apărarea împotriva atacurilor aero-chimice.

Fiind de interes comun tuturor se recomandă călduros. Prețul unui exemplar Lei 80. Se poate comanda la autori în Râmnicul-Vâlcea 2.

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 533 și 534 Port. 1929

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7767/1928 efectuându-se execuțiunea la 9 Iulie 1929 în favorul următorului Dionisie Franț din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 10.000+1400=11400 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 13.000 Lei — bani și anume: una vacă roșie albă de cinci ani, două clăi de fân, una căldare de aramă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6798/1929 G. pentru încasarea creanței de 11.400 Lei — bani capital cu 12, 10% interese din 15 Iunie 1928, 1 Iunie 1929 și speșele de 3727 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 30 Septemvrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 9 Septemvrie 1929.

Portărel **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 127 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7253/1927 efectuându-se execuțiunea la 15 Februarie 1928 în favorul următorului Dr. Gheorghe Ianculovici domiciliat în Caransebeș pentru suma de 7000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrat și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 36.900 Lei — bani și anume: diferite mobile de casă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1554/1928 G. pentru încasarea creanței de 7000

Lei — bani capital cu 10% interese din 11 Noemvrie 1927 și speșele de 3556 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 30 Septemvrie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 9 Septemvrie 1929.

Portărel **M. Guran****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 28 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 4523/1926 efectuându-se execuțiunea la 14 Ianuarie 1928 în favorul următorului Ianăș Tuican din Rueni reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 600 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrat și suprasedstrate cari s'au prețuit în 6800 Lei — bani și anume: una cocie completă, trei clăi de fân, un cal negru, una iapă sură, una cadă de opt cazane, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 543/1928 G. pentru încasarea creanței de 600 Lei — bani capital, cu 12% interese din 20 Octomvie 1929 și speșele de 515 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 24 Septemvrie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Rueni la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 4 Sep. 1929.

Portărel **M. Guran,**

Corpul Portăreilor, Tribunalului Caransebeș.

Nr. 704 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3003/1927 efeptuindu-se execuțiunea la 9 Noembrie 1927 în favorul următorului Gheorghe Guran din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4632 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 3550 Lei — bani și anume: 1. patru fotoliuri cu stofă roșie, 2. un fotoliu cu brațe, 3. una canapea, 4. un stelaș pentru flori căptușit cu tablă, 5. un gradator de țuică, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5907/1927 G. pentru încasarea creanței de 4632 Lei — bani capital cu 10% interese din 20 Maiu 1927 și speșele de 2325 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27 Septemvrie 1929 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 4 Septemvrie 1929.

Portărel, **M. Guran****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 397, 398 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX. din 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 13027, 5128/1928 efeptuindu-se execuțiunea la 14 Maiu 1929 în favorul următorilor Marcu Deutsch, Reiner și Weinberger din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2598+8740=11338 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 14500 Lei — bani și anume: 200 kg. brânză sărată

100 litri țuică, 1500 kg. fân presat, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3942/1922 G. pentru încasarea creanței de 11.338 Lei — bani capital cu 12% interese din 25 Aprilie 6 Maiu 1928 și speșele de 3899 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 24 Septemvrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Obreja la locuința urmăritului și toți aceia cari au voș de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 4 Septemvrie 1929.

Portărel **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 782/1927 și 59 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5607/1926 și 3292/1927 efeptuindu-se execuțiunea la 28 Ianuarie 1928 în favorul următorilor Vichentie Dorca și Vichentie Coila din Poiana reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2114+760=2874 Lei — bani capital și accesorii mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 2.300 Lei — bani și anume: una cadă mare de 5 cazane, un butoi de 120 litri, un butoi de 30 litri, una căldare de aramă de 30 litri, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 871/1928 G. pentru încasarea creanței de 2874 Lei — bani capital cu 12% interese din 20 Decemvrie 1926 și 4 Iunie 1927 și speșele de 2011 Lei 80 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25 Septemvrie 1929 la oarele 4 p. m. în comuna Poiana la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 4 Septemvrie 1929.

Portărel **M. Guran.**